

Політична освіта в Україні

ПОЛІТИЧНА ЛЕКСИКА

сучасного українського
політика і громадянина

енциклопедичний словник-довідник

Видавництво «Магнолія 2006»

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73
П 20

Відтворення цієї книги або будь-якої її частини заборонено без письмової згоди видавництва.

Рекомендовано

до друку Науково-методичною радою Інституту гуманітарних та соціальних наук Національного університету «Львівська політехніка» (протокол № 9 від 27.05.2017 р.)

Рецензенти:

Борділовська О.А. – доктор політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка;

Луцишин Г. І. – доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології та міжнародних відносин Національного університету «Львівська політехніка»;

Науmkіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук ДВНЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського».

Політична лексика сучасного українського політика і громадянина П 20 : енциклопедичний словник-довідник / Укладач В.М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я.Б. Турчин, Н.М.Хоми [Колектив авторів: І.В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М.В. Школяр та ін.]. – Львів : «Магнолія 2006», 2017. – 438 с.

ISBN 978-617-574-112-2

Даний словник-довідник з політології містить понад 500 термінів, які є найчастіше вживаними в лексиці сучасного політика і громадянина України, відзеркалює новітні явища і процеси практичної політики, значно розширює термінологічний апарат політології, спонукає вчених-політологів до його адекватного визначення.

Для бакалаврів, магістрів, аспірантів, науковців та викладачів ВНЗ, політичних діячів, а також для усіх, хто цікавиться політикою та політичною наукою.

ISBN 978-617-574-112-2

УДК 32(075)
ББК 66.0я2я73

© Авторський колектив, 2017
© Укладач В.М. Піча, 2017
© Наук. ред. Л.Д. Климанська,
Я.Б. Турчин, Н.М. Хома, 2017
© «Магнолія 2006», 2017

Корнієнко В. Діяч державний [Текст] / В. Корнієнко // Політична лексика сучасного українського політика і громадянина: енциклопедичний словник-довідник / Укладач В. М. Піча; наук. ред. Л.Д. Климанської, Я. Б. Турчин, Н. М. Хоми [Колектив авторів: І. В. Алексєєнко, О. І. Романюк, М. В. Школяр та інші].— Львів : «Магнолія 2006», 2017.— С.126.

Діяч державний — термін, який використовується засобами мас-медіа для позначення найбільш шанованих, авторитетних політ. діячів. Найбільш часто вживається у сфері міжн. або закордонних справ й застосовується до дипломатів, міністрів та інших відомих осіб держави.

Слід розрізняти формального і неформального Д.д. Статус першого пов'язаний із тим місцем і посадою, які він обіймає в держ. структурі вищого рівня (наприклад, мера міста, голову районної чи обласної адміністрації не прийнято вважати Д.д.). Його діяльність може і не отримати у громадян ніякої емоційної (позитивної чи негативної) оцінки, з урахуванням того, що за свою кар'єру йому не доводилося приймати якихось доленосних рішень щодо розвитку сусп-ва. Таких діячів швидко забувають. Проте, Д.д., які відповідально виконували свій громадянський обов'язок, зазвичай мали тривалу популярність та довгу видатну кар'єру.

Неформальний політичний діяч, на відміну від першого не обов'язково обіймає якусь високу посаду в державній ієрархії. Він може отримати всенародне визнання поза формального статусу Д.д., обумовленого певною владною нішею. Його статус як Д.д. пов'язаний із популярністю, яку він отримав завдяки власній діяльності, лідерським рисам характеру, моральною позицією, прийнятими доленосними рішеннями тощо. До таких слід віднести Мартіна Лютера Кінга, Джавахарлала Неру й інших.

Слід розрізняти поняття політик (politician) і Д.д. (statesman). В ідеалі наше розуміння справжнього політика і Д.д. співпадає. Однак в реальності це не завжди так. За основу відмінностей між Д.д. і політиком підсвідомо ставлять моральний імператив. Від політика на практиці, зазвичай, ніколи не чекають реалізації загальнонац. інтересів. Під «політиком» радше мають на увазі людину, що обслуговує приватні інтереси. У кращому випадку — це інтереси партії, або іншої організації, представником якої він є. В гіршому — це власні інтереси. З іншого боку, термін Д.д. позначає людину, яка вища за міжпартійні конфлікти й обирає той курс, що враховує інтереси більшості на довгострокову перспективу. За словами У. Черчілля, відмінність політика від Д.д. в тому, що політик думає про майбутні вибори, а Д.д. — про майбутнє країни. /В. Корнієнко/